תורה אור • פרשת ויצא • מאמר 4

אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך...

"אם לא תדעי לך היפה בנשים"

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com
הפרשה החסידית
/likuteitorah.com/he/torah-ohr/vayeitzei/4

1 **אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים.**

"אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים".

הנה כתיב ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה. פי' יפת תואר בציור האברים לפי תכונתם במדתם. ויפת מראה בזיו והוד קלסתר הפנים.

והנה כתוב: "ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה". כלומר, "יפת תואר" מתאר את מבנה האיברים ואת הפרופורציות שלהם, ואילו "יפת מראה" מתאר את הזוהר וההדר של פני האדם.

2 **והנה רחל הוא כנ"י** [כנסת ישראל] **שנק' בשם רחל ע"ש** [על שם] **הפסוק כרחל לפני גוזזיה נאלמה. והענין כי**

והנה, רחל היא כנסת ישראל, הנקראת בשם רחל על שם הפסוק "כרחל לפני גוזזיה נאלמה".

הנה כתיב נעשה אדם בצלמנו כו'. ופי' בצלמנו כמ"ש ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם.

והעניין הוא כך: נאמר "נעשה אדם בצלמנו כו'". פירוש "בצלמנו" הוא כפי שכתוב: "ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם".

והוא בחי' לך הוי"ה הגדולה והגבורה כו' וכך הוא בנפש האדם ז' מדות אהוי"ר [אהבה ויראה] **כו'.**

וזו בחינת "לך הוי' הגדולה והגבורה כו'"; וכך גם בנפש האדם יש שבע מדות, אהבה ויראה וכו'.

אך אין ערוך מדת הנפש שהיא בעלת גבול לגבי מדותיו ית' שהוא א"ס ולמדותיו א"ס

אולם אין שום השוואה בין מדת הנפש, שהיא מוגבלת, לבין מדותיו יתברך, שהרי הוא אין סוף ומדותיו אין סוף.

וכדי שיאיר על נפשו אור האהבה מאור א"ס ב"ה צ"ל בבחי' בטול הנפש במציאות אליו ית' שהוא להיות בחי' עפר ודומם לגבי אור א"ס ב"ה.

וכדי שאור האהבה שמאור אין סוף ברוך הוא יאיר על נפשו, צריך [האדם] להיות במצב של ביטול (היותה בטלה לפניו תוך כדי קיום) של עצם מציאות נפשו לה' יתברך; כלומר, להיות [כמו] עפר ודומם ביחס לאור אין סוף ברוך הוא.

3 וכמאמר ונפשי כעפר לכל תהיה והוא בחי' עפר אשר בקרקע המשכן וע"י זה תהיה נפשו מכון ומשכן לאור באור א"ס ב"ה להיות בבחי' בצלמנו בציור האברים אהוי"ר [אהבה ויראה] כו'

וכמאמר "ונפשי כעפר לכל תהיה", וזו בחינת "עפר אשר בקרקע המשכן". ובכך נעשית נפשו מכון ומשכן לאור שבאור אין סוף ברוך הוא, כדי שתהיה בבחינת "בצלמנו", בציור האיברים: אהבה ויראה וכו', מחשבה, דיבור ומעשה וכו'.

מחשבה דו"מ [דבור ומעשה] כו' וזהו בחינת יפת תאר שיתארו בם כל המדות בשלימותן וביופין כמו שהם למעלה כו'.

וזו בחינת "יפת תאר" (צורה יפה): שכל המדות יתארו בהם (יקבלו צורה) בשלמותן וביופיין, כפי שהן למעלה וכו'.

4 וזהו ורחל היתה יפת תאר שבחי' יפת תאר זה הוא ע"י בחי' רחל שהוא כמ"ש וכרחל לפני גוזזיה כו'.

וזהו [פירוש] "ורחל היתה יפת תאר": הבחינה של "יפת תאר" באה באמצעות בחינת רחל, כמו שנאמר: "וכרחל לפני גוזזיה" וכו'.

אך כ"ז [כל זה] הוא בחי' חיצוניות שהם אהוי"ר [אהבה ויראה] כו' ומחשבה דבור ומעשה כו' אבל בחי' פנימית הוא בחי' רעותא דלבא שהוא בחי' הארה מפנימית אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה דלית מחשבה תפיסא ביה כו'

אולם כל זה שייך לבחינת חיצוניות (הממד החיצוני), כלומר אהבה ויראה וכו', ומחשבה, דיבור ומעשה וכו'. אבל בחינת פנימיות (הממד הפנימי) היא בחינת רעותא דלבא (רצון הלב), שהיא הארה מפנימיות אור אין סוף ברוך הוא, שעליו נאמר "דלית מחשבה תפיסא ביה" וכו'.

ובהארה זו שמשם לכנס"י [לכנסת ישראל] נק' יפת מראה שהוא זיו הקלסתר פנים שלכן נק' בשם פנים שהפנימיות מתגלה בו כמו צהבו פניו כו' והוא ענין מ"ש יאר ה' פניו כו'.

ועל ידי הארה זו, [המגיעה] משם לכנסת ישראל, היא נקראת "יפת מראה", והיא זיו קלסתר הפנים; משום כך היא נקראת "פנים", שכן הפנימיות מתגלה בה, כמו "צהבו פניו" וכו'. וזהו עניינו של הכתוב "יאר ה' פניו" וכו'.

5 וכדי שתהא כנ"י [כנסת ישראל] מקבלת בחי' והארה זו הוא ג"כ מחמת בחי' רחל. והוא בחי' ובכל מאדך כו'

וכדי שכנ"י תקבל בחינה והארה זו, הדבר תלוי גם בבחינת רחל.

שע"י זה נמשכה ההארה העליונה ההיא מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין כו' וכמ"ש ומתחת זרועות עולם.

זו בחינת "ובכל מאדך", כלומר מאדך (me'odecha), שבאמצעותה נמשכת אותה הארה עליונה מן הגבוהה שבכל הדרגות ועד לנמוכה שבהן, וכו', כמו שכתוב: "ומתחת זרועות עולם".

וזהו היפה בנשים. פי' בחי' יפת תאר ויפ"מ [ויפת מראה] **הנ"ל. וז"ש** [וזהו שכתוב] **אם לא תדעי לך. פי' שלא נמשך בחי' היפה בנשים הנ"ל בבחי' דעת שלימה**

וזהו "היפה בנשים": הכוונה לבחינות "יפת תואר" ו"יפת מראה" שנזכרו לעיל. וזהו שנאמר "אם לא תדעי לך": כלומר, בחינת "היפה בנשים" הנזכרת לעיל אינה נמשכת באדם בדעת שלמה.

(וכעין מ"ש במ"א שיש נשמות שנק' זרע אדם שיש בהן בחי' דעת חזק והן נשמות דאצי' וכמו נשמת רשבי" [רבי שמעון בר יוחאי]**. ויש שנק' זרע בהמה שאין בו בחינת דעת והיינו**

(בדומה למה שמוסבר במקום אחר: יש נשמות הנקראות "זרע אדם", שיש בהן בחינה חזקה של דעת, והן נשמות מאצילות, כמו נשמת רבי שמעון בר יוחאי; ויש נשמות הנקראות "זרע בהמה", שאין בהן בחינת דעת;

כמו נשמות שלנו דבי"ע ואין הפירוש שאינו יודע ומבין רק שלא נמשך מזה התפעלות אמיתית ואינו נזון מן ההתבוננות כו' וזהו אם לא תדעי לך ופי' לך מובן ממ"ש ע"פ עיני כל).

כמו הנשמות שלנו מבריאה, יצירה ועשיה. אין הכוונה שאדם אינו יודע ומבין, אלא שלא נמשכת מכך התעוררות אמיתית והוא אינו ניזון מן ההתבוננות וכו'. וזהו "אם לא תדעי לך"; ומשמעות המילים "לך" מובנת ממה שמוסבר על הפסוק "עיני כל".)

אך זאת העצה היעוצה צאי לך בעקבי הצאן. צאן מלשון צאי כלומר דבר היוצא דהיינו בחי' היוצא מלמעלה מסדר ההשתלשלות

אך זו העצה הניתנת: "צאי לך בעקבי הצאן". המילה צאן (tzon) קשורה למילה צאי (tze'i), כלומר לדבר היוצא — הבחינה היוצאת ממעל לסדר ההשתלשלות.

והוא בחי' צאן לבן לובן העליון וכל העבודה שעבד יעקב ללבן שש שנים בצאנך הם בחי' שיתא סדרי משנה כו'

וזו בחינת צאן לבן, לובן העליון (loven). כל העבודה שעבד יעקב אצל לבן, "שש שנים בצאנך", היא בחינת ששת סדרי המשנה וכו',

שהם בחי' צאן שיצאו ונמשכו מענג העליון אק"ב [אשר קדשנו במצותיו] אשר הוא בחי' ענג כמ"ש במ"א ותורה שבע"פ [שבעל פה] נק' פרט מלשון פרט ועוללות שנמשכו שלא כסדר ההשתלשלות מעילה לעילה רק בדרך פרט ועוללות.

שהם בחינת "צאן" שיצאו ונמשכו מן התענוג העליון, [כמו בנוסח הברכה,] "אשר קדשנו במצותיו": המילה אשר (asher) היא בחינת תענוג, כפי שמוסבר במקום אחר. התורה שבעל פה נקראת פרט (perat), מלשון פרט ועוללות (peret ve-olelos; ענבים שנשרו ואשכולות קטנים), משום שהדברים נמשכו לא לפי סדר ההשתלשלות, מעילה לעילה, אלא בדרך של פרט ועוללות.

6 וזהו ויפרוץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות שהמשיך בחי' צאן רבות ע"י בחי' מאד מאד.

וזהו [פירוש] "ויפרוץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות": הוא המשיך את בחינת "צאן רבות" באמצעות בחינת "מאד מאד" (me'od me'od).

כי בחי' ובכל מאדך כו' הוא בחי' מאד שלך כל חד לפום שיעורא דיליה משא"כ מאד סתם אבל מאד מאד הוא בחי' מאד לגבי כל הבחי' מאד.

שכן בחינת "ובכל מאדך" (me'odecha) וכו' היא בחינת ה"מאד" שלך, כל אחד לפי מידתו; לא כך "מאד" סתם, ואילו "מאד מאד" היא בחינת "מאד" ביחס לכל בחינות ה"מאד".

ופי' הפסוק ויפרץ האיש מאד מאד לפי שפרץ והרבה למעלה ממדרגה למדרגה עד רום המעלות לפיכך הרבה להמשיך בחי' צאן מבחי' רבה וגבה מאד נעלה מאא"ס [מאור אין סוף] ב"ה ממש.

ופירוש הפסוק "ויפרוץ האיש מאד מאד" הוא: מאחר שפרץ והתרבה מדרגה אחר מדרגה, עד רום המעלות, לפיכך הרבה בהמשכת בחינת "צאן" מבחינת "רבה" (rabbah) ו"גבה מאד נעלה", מאור אין סוף, ברוך הוא, עצמו.

(ועיין מ"ש בפ' שלח בפי' טובה הארץ מאד מאד) ועי"ז המשיך ג"כ בחי' שפחות ועבדים.

(ראו גם את המבואר בפרשת שלח על פירוש "טובה הארץ מאד מאד".) ובאמצעות כך הוא המשיך גם את בחינת "שפחות ועבדים".

והנה יעקב אבינו ע"ה [עליו השלום] לפי שהיה בחי' מרכבה המשיך בחי' צאן ע"י עבודתו וע"י עובדא דמקלות (וכן עד"ז חפירת הבארות שהם המשכות אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה במקלות ובארות)

והנה, יעקב אבינו ע"ה, מאחר שהיה בחינת מרכבה, המשיך את בחינת "צאן" באמצעות עבודתו ובאמצעות מעשה המקלות (וכן על דרך זה חפירת הבארות, שהן המשכות של אור אין סוף, ברוך הוא, באמצעות מקלות ובארות);

כי לפי שהיה במעלה ומדרגה העליונה מאד מאד היה יכול להמשיך אוא"ס [אור אין סוף] **ב"ה במעשה של עצמו שיהיו כל מעשיו משכן ומכון להשראת אוא"ס** [אור אין סוף] **ב"ה**

שכן מאחר שהיה במעלה ובדרגה העליונה מאד מאד, יכול היה להמשיך את אור אין סוף, ברוך הוא, באמצעות מעשה שלו עצמו, כך שכל מעשיו יהיו משכן ומכון להשראת אור אין סוף, ברוך הוא.

אבל אנו אין לנו כח זה אלא במה שמוכן כבר להיות שם המשכת אוא"ס [אור אין סוף] **ב"ה דהיינו בבחי' תומ"צ** [תורה ומצות] **הניתן לנו ונק' בעקבי הצאן בחי' עקביים סוף דרגין**

אבל לנו אין כוח כזה, אלא באמצעות מה שכבר מוכן להיות מקום להמשכת אור אין סוף, ברוך הוא, כלומר בחינת התורה והמצוות שניתנו לנו. וזה נקרא "בעקבי הצאן": בחינת העקביים, סוף הדרגות;

דהיינו תומ"צ [תורה ומצות] **המלובשים בענינים גשמיים שעל ידם ורעי את גדיותיך המה המזלות מלשון גד גדי וסינוק לא.**

כלומר, התורה והמצוות המלובשות בעניינים גשמיים, שבאמצעותן "ורעי את גדיותיך" (gediyosayich); אלה הם המזלות (mazalos), מלשון "גד גדי וסינוק לא" (מזל, מזלי, אל תתייגע).

7 **וכמו העורכים לגד שלחן כי כל הדברים שבעוה"ז הם תחת המזלות מזל מחכים מזל מעשיר כו'.**

וכמו [בפסוק] "העורכים לגד שלחן" (גד, אל המזל). שכן כל הדברים שבעולם הזה נתונים תחת המזלות (כוחות המזל): "מזל מחכים מזל מעשיר כו'".

וכן ממגד תבואות שמש כתיב מזל השמש משפיע תבואות דהיינו תורה ומצות המלובשים בעניינים גשמיים הנתונים תחת המזלות.

וכך גם נאמר: "וממגד תבואות שמש" — כלומר, משפע תבואת השמש; מזל השמש משפיע תבואות. היינו, התורה והמצוות המלובשות בעניינים גשמיים, הנתונים תחת המזלות.

רעי ופרנס אותם מענג העליון על משכנות הרועים פי' רועים הם ז' רועים אברהם יעקב משה כו' ונק' רועים ע"ש [על שם] **שממשיכין בחי' עונג העליון לכנס"י** [לכנסת ישראל].

"רעי" והזינו אותם מן התענוג העליון, "על משכנות הרועים". פירוש הדבר: הרועים הם שבעת הרועים — אברהם, יעקב, משה וכו'; והם נקראים רועים משום שהם ממשיכים את בחינת התענוג העליון לכנסת ישראל.

8 והנה האבות הן הן המרכבה. אבל אנו אין לנו כח זה אלא במשכנות הרועים בחי' כלים מכלים שונים ויין מלכות רב בחי' חסד דרועא ימינא הוא כלי לבחי' אברהם אוהבי דהיינו מצות צדקה וחסד.

והנה, האבות עצמם הם המרכבה. אבל אין לנו כוח כזה אלא באמצעות "משכנות הרועים": בחינת כלים, "כלים מכלים שונים ויין מלכות רב". בחינת חסד, "דרועא ימינא", היא כלי לבחינת "אברהם אוהבי", כלומר, למצוות הצדקה והחסד.

וכן שיתא סדרי משנה זרעים בחסד ונק' משכנות הרועים שם תרעה את גדיותיך וע"ז תזכה להגיע ולבא למדרגה גדולה מזו להיות על משכנות הרועים ולמעלה מבחי' משכנות דהיינו למקום הרועים עצמן:

וכך גם מבין ששת סדרי המשנה, זרעים הוא בחסד. אלה נקראים "משכנות הרועים": "שם תרעה את גדיותיך". ובאמצעות זאת תזכה להגיע למדרגה גדולה מזו — להיות "על משכנות הרועים", למעלה מבחינת "משכנות", כלומר, למקומם של הרועים עצמם.

9 (ובכ"ז [ובכל זה] יובן הפסוק עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך. כי הנה כתיב וללבן שתי בנות שם ה' גדולה לאה ששרשה מבחי' ה' עלאה דשם הוי"ה.

(ובכך יובן הפסוק: "עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך". הרי נאמר: "וללבן שתי בנות שם ה' גדולה לאה" — "גדולה" [יש לקרוא: ההי"א הגדולה] — ששורשה מבחינת ההי"א העליונה שבשם הוי'; "ושם ה' קטנה רחל" [יש לקרוא: ההי"א הקטנה] וכו'.

ושם ה' קטנה רחל כו'. ונק' שכינתא עלאה ושכינתא תתאה. והם בחי' מקור נשמות דאצי'. כי בנשמות דאצילות יש ג"כ ב' מדרגות. הא' הנק' אחים למקום. ויש שנק' בנים.

והן נקראות שכינתא עלאה [השכינה העליונה] ושכינתא תתאה [השכינה התחתונה]. הן בחינת המקור לנשמות דאצילות. גם בנשמות דאצילות יש שתי דרגות: הראשונה נקראת "אחים למקום", ויש נשמות הנקראות "בנים".

אך הנה ברחל כתיב ורחל באה עם הצאן אשר לאביה שהם נשמות דבי"ע שנק' זרע בהמה. וזהו אם לא תדעי לך היפה בנשים דקאי על נשמות דבי"ע שנק' בהמה וצאן שלא יוכלו להמשיך בנפשם בחי' היפה כו'

אבל על רחל נאמר: "ורחל באה עם הצאן אשר לאביה" — הצאן הן נשמות עולמות בריאה, יצירה ועשיה, הנקראות "זרע בהמה". וזהו "אם לא תדעי לך היפה בנשים", המתייחס לנשמות עולמות בריאה, יצירה ועשיה, הנקראות "בהמה" ו"צאן", שאינן יכולות להמשיך בנפשן את בחינת "היפה" וכו', ולהיות יפות תואר ויפות מראה, בגלל שפלות הנשמה שלהן והסתר הגוף והנפש הבהמית.

להיות יפת תאר ויפת מראה מחמת פחיתות נשמתם והסתר הגוף ונה"ב [ונפש הבהמית] **וכמ"ש במ"א ע"פ וראית בשביה אשת יפת תאר כו' שבחי' זו דיפ"ת** [דיפת תאר] **הוא בגלות ושביה בנה"ב** [בנפש הבהמית].

כפי שמוסבר במקום אחר על הפסוק "וראית בשביה אשת יפת תאר" וכו': בחינת "יפת תאר" נמצאת בגלות ובשבי בתוך הנפש הבהמית.

אזי זאת העצה בחי' שש שנים בצאנך שהם שיתא סדרי משנה שהתורה נק' עוז ותושיה שנותנת כח בנה"א [בנפש האלקית] **ומתשת כח הנה"ב** [הנפש הבהמית] **ועי"ז יוכלו ג"כ לבא לבחי' ורחל היתה יפ"ת** [יפת תאר] **כו'**

העצה לכך היא בחינת "שש שנים בצאנך" — ששת סדרי המשנה. התורה נקראת "עוז ותושיה": היא נותנת כוח לנפש האלקית ומתישה את כוחה של הנפש הבהמית. וכך גם הן יכולות להגיע לבחינת "ורחל היתה יפ"ת" וכו'.

וכמ"ש לך אמר לבי בקשו פני לבקש גילוי פנימית הלב וכיצד יבקש ויחפש אחריה את פניך ה' אבקש

וכפי שנאמר: "לך אמר לבי בקשו פני" — לבקש את גילוי פנימיות הלב. וכיצד יבקש ויחפש אחריה? "את פניך ה' אבקש":

דהיינו ע"י עסק התומ"צ [התורה ומצות] **דאורייתא מחכמה נפקת שהיא בחי' הארת פנימית הוי' חכמת אדם תאיר פניו ועי"ז יאר הוי' פניו אתנו סלה. וכמ"ש במ"א ע"פ בחדש השלישי לצאת בנ"י** [בני ישראל] **מארץ מצרים כו' וזהו ההילוך מלמטה למעלה.**

כלומר, על ידי העיסוק בתורה ובמצוות. הרי התורה יוצאת מחכמה, שהיא בחינת הארת פנימיות הוי': "חכמת אדם תאיר פניו". ועל ידי כך "יאר הוי' פניו אתנו סלה". וכפי שמוסבר במקום אחר על הפסוק "בחדש השלישי לצאת בנ"י מארץ מצרים" וכו'. זוהי ההליכה מלמטה למעלה.

משא"כ בנשמות עליונות ההילוך מלמעלה למטה תחלה ואהבת כו' ואח"כ והיו הדברים כו' וזהו ענין ארבע עשרה שנה שהם שבעה מדות עליונות שהן בחי' שבעה ושבעה מוצקות כו' כמ"ש לקמן ע"פ כי עמך מקור חיים.

לעומת זאת, אצל הנשמות העליונות ההליכה היא תחילה מלמעלה למטה: תחילה "ואהבת" וכו', ואחר כך "והיו הדברים" וכו'. וזהו עניינן של "ארבע עשרה שנה": הן שבע המדות העליונות, בחינת "שבעה ושבעה מוצקות" וכו', כפי שמוסבר להלן על הפסוק "כי עמך מקור חיים".

וזהו אם לא תדעי כו' ע"ד ההילוך מלמעלה למטה אזי צאי כו' וכמ"ש ע"פ והתהלכתי בתוככם כו' שיש שני בחי' הילוך בעבודת ה'.

וזהו [הפירוש של] "אם לא תדעי" וכו', בנוגע להליכה מלמעלה למטה: אזי "צאי" וכו'. וכפי שמוסבר על הפסוק "והתהלכתי בתוככם" וכו', יש שני אופני הליכה בעבודת ה'.

הא' לנשמות הצדיקים הגדולים שהילוכם ודרכם בקדש הוא כפי סדר ההמשכה מלמעלה למטה וכמ"ש בפרשת שמע ישראל מתחלה ואהבת את הוי' שהוא בחי' אהוי"ר [אהבה ויראה] **ונמשך ע"י ההתבוננות שמע ישראל כו'**

הדרך הראשונה מיועדת לנשמות הצדיקים (tzaddikim) הגדולים, שהליכתן ודרכן בקודש מתנהלות לפי סדר ההמשכה מלמעלה למטה; כפי שנאמר בפרשת "שמע ישראל", תחילה "ואהבת את הוי'", שהיא בחינת אהבה ויראה, והיא נמשכת באמצעות ההתבוננות ב"שמע ישראל" וכו'; לאחר מכן "והיו הדברים" וכו', "ודברת בם" וכו', וזו המצווה (mitzvah) של לימוד תורה; ולאחר מכן "וקשרתם לאות", שהוא קיום המצוות (mitzvos).

ואח"כ והיו הדברים כו' ודברת בם כו' שהוא מצות ת"ת ואח"כ וקשרתם לאות שהוא מעשה המצות. וזהו כסדר ההמשכה של שם הוי' ב"ה. י"ה הן בחי' דחילו ורחימו. ו' הוא בחי' תורה. ה' בחי' מצות.

סדר זה תואם את סדר ההמשכה של שם הוי', יתברך: האותיות י"ה (yud-hei) הן בחינת יראה ואהבה; האות ו' (vav) היא בחינת תורה; והאות ה' (hei) היא בחינת מצוות.

אמנם יש ג"כ בחי' ב' והוא ההילוך מלמטה למעלה דהיינו לנשמות שאין כחן יפה להוליד אהוי"ר [אהבה ויראה] **מרוח בינתם כ"א ע"י הקדמת עסק התורה והמצות תחלה שמזה דוקא יקבלו הכח לבא לאהוי"ר** [לאהבה ויראה] **כו'.**

אולם יש גם בחינה שנייה, והיא ההליכה מלמטה למעלה: דרך זו מיועדת לנשמות שכוחן אינו מספיק כדי להוליד אהבה ויראה מתוך רוח בינתן, אלא אם כן יקדימו לעסוק בתורה ובמצוות; דווקא מכך הן מקבלות את הכוח להגיע לאהבה ויראה וכו'.

ועז"נ [ועל זה נאמר] **אם לא תדעי לך. שלא תוכל להמשיך ולהאיר בנפשך גילוי אהוי"ר** [אהבה ויראה] **מבחי' היפה בנשים הוא בחי' יפ"ת** [יפת תאר] **ויפ"מ** [ויפת מראה] **המבואר למעלה אזי צאי לך בעקבי הצאן תחלה והוא כסדר ההילוך מלמטה למעלה):**

ועל כך נאמר "אם לא תדעי לך": אם אינך יכולה להמשיך ולהאיר בנפשך את גילוי האהבה והיראה מבחינת "היפה בנשים", שהיא בחינת "יפ"ת" ו"יפ"מ" — צורה יפה ומראה יפה, כפי שהתבאר למעלה — אזי תחילה "צאי לך בעקבי הצאן"; וזהו סדר ההליכה מלמטה למעלה.)

LikuteiTorah.com
הפרשה החסידית

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY-NC 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. בתי כנסת, מוסדות חינוך ומפעלים ללא כוונת רווח רשאים להעתיק, להדפיס ולהפיץ אותה בחופשיות, ולבקש תרומות לכיסוי עלות ההדפסה; אסור למכור אותה לעולם. יש לציין את הוצאת קה"ת ואת likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). למה ללמוד, וברכות הרבי: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

מיזם חינמי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך likuteitorah.com/he/torah-ohr/vayeitzei/4/

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק